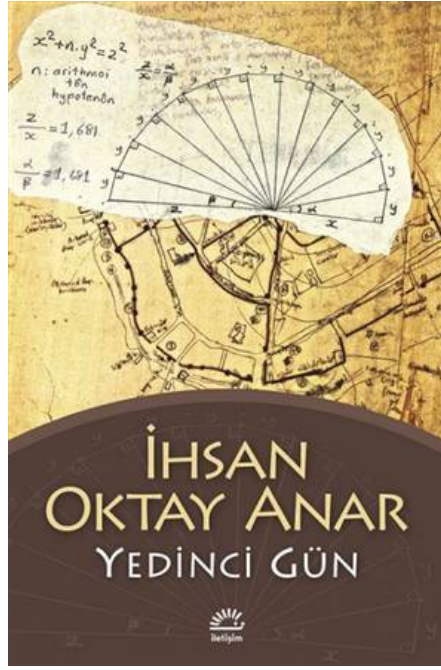

Yedinci Gün

İhsan Oktay Anar

Download now

Read Online →

Yedinci Gün

?hsan Oktay Anar

Yedinci Gün ?hsan Oktay Anar

Çizgilerin kürelere, zaman?n sonsuzlu?a, sonsuzluklar?n da hayâllere dönü?tü?ü bir hikâyedir bu. S?radan insanlar?n s?ra d???l???, bilinen hikâyelerin dü?lere dönü?ümü, zaaflar?n asîlle?mesi, erdemlerin ard?ndaki günâhkârl?k tüm içtenli?iyle akacak zihinlere. ?nsan olman?n en zay?f ve en yüce yanlar?, bir hikâyenin dokunu?uyla bir kez daha bilinebilir olacak. ?hsan Oktay Anar, bu yeni dü?üyle sizleri bir kez daha ?a???rtacak. Çizgilerde de?il kürelerde gezinecek, bilinen zamanlar?n bilinmeyen anlar?na yolculuk edeceksiniz. Al???k olmad???n?z bu dünyanın kap?s?ndan girdi?inizde â?inal?k hissedecek, sadeli?in ihtiâm?na teslim olman?n rahatlı???yla kendinizi ak???ta yolculuk ederken bulacaksınız.

Yedinci Gün Details

Date : Published September 2012 by ?leti?im Yay?nlar?

ISBN : 9789750510861

Author : ?hsan Oktay Anar

Format : Paperback 240 pages

Genre : Asian Literature, Turkish Literature, Cultural, Turkish, Roman, Fiction, Fantasy

 [Download Yedinci Gün ...pdf](#)

 [Read Online Yedinci Gün ...pdf](#)

Download and Read Free Online Yedinci Gün ?hsan Oktay Anar

From Reader Review Yedinci Gün for online ebook

Mehlika says

bir suskunlar de?il.
birinci bölüm çok e?lenceli ama sözlük kullanarak gitti?im için yava? oldu biraz. çok de?i?ik kelimeler ö?rendik sa? olsun ?hsan amcadan. Özellikle Osmanl? argosunu çok tatlı bir ?ekilde incitmeden kullan?yor. Teknik yerlerde kafan?z biraz kar???yor ama ak?c?l???n? etkilemiyor kitab?n.
?kinci bölüm oldukça hüznü geldi bana.
Türk Umberto Eco kendisi bence. Selametle

Esranur says

Yazar?n okudu?um ikinci kitab? ve okurken hep Puslu K?talar Atlas? kitab?n?n tad?n? arad?m. Kitab?n son 10 sayfas?nda nihayet o tad? bulabildim. ?lk ba?larda 'ba?lad?m bir kere hadi bitsin art?k bu kitap, nereye ba?layabilir ki bunca ?eyi' diye dü?ünürken bitirdikten sonra vay be demek buraya ba?lad? dedirtti ve kocaman bir gülümseme b?rakt?. Çoook farklı bir teknikle yazan yazar resmen bu kitap ile art?k beni kendine alenen ba?lad? diyebilirim. Kitapta ki tek sorun ise bence sonradan bir yere ba?lad? olaylar?n biraz uzun yer almas?yd?.

Aylin Kalebek says

Bir türlü konsantre mi olamad?m nedir, cümleler bitmek bilmedi, paragraf?n sonuna geldi?imde ba??n? unuttum, hikayenin içine giremedim, da??ld?m gittim..

Varol Aksoy says

çok çok usta bir yazar, söz büyücüsü ünvan?n? sonuna kadar hak ediyor belki ama kitab?n giri?leri inanılmaz derecede zordu. olay?n içinde kendinizi bulmak için sabra ihtiyac?n?z oldu?u kesin. e?lenceli mi? son derece e?lenceli yaln?z yine sab?r i?in içine giriyor çünkü onun bilindik uzun ve osmanl?ca kelimelerle dans ettirdi?i cümlelerini bazen anlamak için ba?a al?p tekrar okumak gerekebiliyor.

bir yazar?n nas?l yazd???n? da tasavvur etmeye çal??an biri olarak ?unu dü?ünüyorum ki; ihsan oktay anar tüm materyalleri bir araya toplar?yor ve o paragraf gere?i duymad??? olay ak???n? makineli tüfek gibi sayd?rmaya ba?lı?yor. sanki bir seferde oturulmu? ve jack kerouac misali aral?ks?z yaz?lm?? gibi.. bana bunu hissettirdi. yan?lı?yor da olabilirim bilmiyorum ama o kadar uzun ve bütünle?ik örgüyü dilimlere bölüp, zamana yayarak geli?tirip yazm?? olabilece?i gelmiyor aklıma..

konu olarak içinde maceray? ve temelde komik bir romantizmi barındır?yor. :)

ne dersek diyelim kitap bitti?inde ?u kal?yor ak?llarda; yüzyıllar geçecek ve ihsan oktay anar zaman?n

ötesinde bir yazar olarak hayranl?kla incelenecek.. okudu?um için mutluyum ve kesinlikle tavsiye ediyorum. :)

Ruhat alp says

Puslu K?talar ve Suskunlardan sonra belki de benim beklentim büyüktü.Dil ve üslub Tipik ?hsan Oktay üslubu olsa da içime sinmedi,sürüklemedi.

Polen says

Ihsan Oktay Anar'in butun kitaplarini cok severek okumus birisi olarak, bu kitabindan digerleri kadar zevk alamadigimi uzulerek soylemek zorundayim. Diger romanlarinda, hikaye, daginik bir sekilde orulmus gibi gozukse de sizi kısa surede icine cekiyor, kitabın bir bolumunde de birbirine cok guzel bir sekilde baglanarak okuyucuyu kendisine hayran birakiyordu. Bu kitabın oykusune alismak, Anar'in bu sefer cok farkli bir sekilde denedigi bir suru deneysel ifade sekillerinin suzgecinden gecirerek, okumasi hayli caba gerektiren kisimlari a?abilmek cok zordu. Kendisinin kullandigi dile, yarattigi atmosfere ve engin bilgisine hayran kalmamak yine de elde degil. Fakat bence bu kitabinda cok farkli bir sey denemis. Hikayenin biraz daha gunumze yakin bir zamanda geciyor olmasini kastetmiyorum, anlatiminda bir cok sey cok farkliydi ve okurken hikayeyi kafamda olusturmakta ve olaylari baglamakta cok zorlandim. Yine de cok heyecanla bekledigim, ve dogumgunumde hediye olarak annemden istedigim bir kitapti ve severek okudum. Fakat benim gonlumde, Anar'in onceki kitaplarinin bambaska bir yeri oldugunu da soylemeden gecemeyecegim.

Burcu says

Yedinci Gun anlati ve uslub olarak tam bir I.O. Anar romani. Tarihle fazla hasir nesir olmadan onunla yogrulmayi basarmis, bunu da anlayana bugunu anlatacak sekilde yapmis bir metin. Yine kara bir parodi soz konusu, bu sefer sinizm dozu daha yuksek bir hiciv. Ama en cok dikkatimi ceken sey ya bir etkilenme ya da bir oz-metinlerarasilik olarak yazarın butun onceki romanlarinin, anlatilarinin izleri ve yankilari var Yedinci Gun'de. Sanki butun Ihsan'lar ve onların iletisim kurduklari insanlar metinde el ele geziniyorlar. Favorim degil ama keyifli.

ehk2 says

s.20: Rabelais - Gargantua

s.80: Rebaz'?n 4. hamlesi, Ad5-e4 de?il (olamaz zaten) Ad5-f4 olacak. Bask? hatas??

s.130-1: "Gerçi zabıt, bir hürriyet kahraman?yd?, ama fedailerine gazetecileri öldürme emri verdi?ine bak?l?rsa, Britanya'da 7 as?r önce dokunmaya ba?lanan kuma?tan biçilip her seçimde üzerine yeni yamalar

vurulan hürriyet denilen elbise, aklen ve ahlaken yeti?kin insan?n ölçülerini mezurayla bir kez ald?ktan sonra makas yerine giyotin kullanan, ve en kötüsü, mü?terilerinin bedenlen ve aklen bir çocuk oldu?undan habersiz Frans?z terzilerine sipari? edildi?inden midir nedir, ona fazla büyük geliyor olmal?yd?. Anla??lan 'hürriyet', Selanik'ten Dersaadet'e, müzik kula?? pek olmayan evde kalm?? bir k?z kurusuna koca bulmak için sipari? edildikten sonra, Galata Gümrü?ü'nden fors ve rü?vetle geçen ahenksiz bir piyano gibi gelmi?ti. Britanya'da ya?l? bir fahi?eden do?ma o 'bakire', yani romantik centilmenlerin elde etmek için kendisine nazikçe kur yaptı?klar? ve asl?nda ?ngiltere'nin gerçek ve me?ru kraliçesi olan 'hürriyet', Dersaadet'e geldi?inde, gayr-i müslim diye nefretle ona bak?p onunla cima etmeyenler hariç, tekamül bak?m?ndan ay?lardan hallice abazan güruhlar? taraf?ndan çar??da ve pazarlarda, sokaklarda, taciz ve tecavüze u?ram??, Abanoz Sokak'?n yolcusu olmu?tu. ?ngiltere'deki parlamentoda el üstünde tutulan ve Tanr?'n?n de?il halk?n çocuklar?n? do?urdu?u için Meryem kadar mukaddes olan bu bakire, Dersaadet'te bir kerhaneden fazla bir ?ey olmayan mecliste yine halk taraf?ndan bafilenip daima piçler do?urmakta, bu da yetmiyormu? gibi durmadan ve durmadan kendi piçlerinden de gebe kalmaktayd?"

Merve says

Öncelikle ?unu belirteyim, yazar?n okudu?um di?er kitaplar?ndan farklı. Kitap 3 bölümden olu?uyor, ilki klasik büyülu gerçekçilik ak?m?n?n Türkiye ?ubesi ?hsan Oktay Anar, ikincisi ele?tirel, saldırgan, kasvetli bir büyülu gerçekçilik, üçüncüsü ise felsefi, k?smen tasavvufi ?ekliyle teokratik (burada bir soru i?aretim var, insan-? kâmil benzetmesi yaparken insan? dünyanın? merkezine koyup ona secde etmek bana paradoks gibi geldi, her ne kadar tasavvufi yakla??mıla aç?klanabilir olsa da), yine önceki kitaplar?na k?yasla daha cesurca ele?tirel (örne?in saçma olan adetlerin saçmal?klar?n? yüzlerine vuruyor) bir büyülu gerçekçilik diyebiliriz. Hatta üçüncü bölümün ba??nda h?zl? bir felsefe ve insanlı?k tarihi turu olmu?, tatlı? durmu?. Kitab? okudu?um süre boyunca isminin nereden geldi?ini merak ettim durdum, en sonda anladım. Hatta ilk bölüm hariç ikinci ve üçüncü bölümlerin tam olarak neden bahsetmek istedi?ini de son 10-15 sayfada anladım diyebilirim. Yazar?n "Mo?ol" benzetmesini bu kadar abartmas?n?n sebebini ise anlayamadım, kitab?n yar?s?na kadar bu benzetmeyi (ya da ?hsan Sait karakteri gerçekten Mo?ol, bilemiyoruz) hiç kullanmay?p, yar?s?ndan sonra ?hsan Sait'e sürekli Mo?ol diye hitap edip yerin dibine sokmas?ndaki s?r? anlayabilen varsa ayd?nlats?n. Ya benim kaç?rd??m bir mecaz-? mürsel var, ya da konuda gerçekten bir atlay?? olmu?, ho? olmam??. Bu arada spoiler verir gibi olmas?n ama söylemeden geçemeyece?im, Galiz Kahraman'daki ?dris Amil Hazretlerinin ilk sahneye ç?k??? bu kitaptaym?? (?dris Amil Zula ad?yla), ayn? ki?i olmasalar da paralel evrenlerdeki varyasyonlar? diyebiliriz.

Serpil says

Suskunlar çok daha eglenceli ve akıcı bir kitaptı.. bu hikayeyi sevemedim.. konular arasında boşluklar ve aralarda çok gereksiz bilgiler vardı.. ziyadesiyle sık?ldım..

Mustafa ?ahin says

Dili yine a??r, mizah? yine harika bir kitap. Bir Anar klasi?i olarak onlarca kitab? birden okuyorum hissi de cabas?... Dünya tarihinin bir ç?rp?da özetlendi?i sayfalar ise aklımda en çok yer eden k?s?m oldu. ?u al?nt?y? da yapmazsam olmaz:

Ancak ârif birinin yazd??? gibi zehir, içilmedi?i takdirde ömrü belki de on y?llarca uzatan emsâlsiz bir ilâçt?.

Ludmilla says

Bir Puslu K?talar Atlas? de?il, Suskunlar hiç de?il. Yine de Anar'dan yeni bir masal dinlemek çok güzel...

Orcunnnn says

ba?ka bir yerde ?öyle dedim:

?erefsiz, ahlaks?z, haysiyetsiz, namussuz, tabans?z, ci?ersiz, y?lan, sefil, melun, yezit ve benzeri nice s?fat? kendisine yak??t?ran çekik gözlü, ç?k?k elmac?k kemikli, fakat nas?l oluyorsa uzun boylu barbar bir mo?olun lak?rd?lar?n? ne?retti?i über eser. üstad?m?z, pirimiz, can?m?z, canan?m?z, tatl? dillimiz, sivri kalemlimiz, gül yüzlümüz, ulumuz, hakan?m?z, birici?imiz nükteperest uzun ihsan efendimize dil uzatmak ne haddimize! ol ki diller kopa, en ac?, en zehir biberler o pabuçtan hallice et parças?n? saklayan a??zlara garkola! ha?a, sümme ha?a! lakin, ?öyle bir mesele var: efendimiz kitab?n sonuna ili?tirdi?i imzas?n? 23 temmuz 2012'de nak?etmi?. kitab?n bask?s? ise malum, 25 a?ustos 2012 tarihinde yap?lm???. ?u sat?rlar?n yazar? zihin fukaras?n?n 3 graml?k akl?na tak?lan ise, kitab?n ne ara editöre gitti?i, düzeltmelerin yap?ld???, redakte edildi?i, dizildi?i ve bir kitap bas?lmadan önce yap?lmas? gereken daha ne kadar z?kk?m varsa, i?te o i?lerin ne ara halledildi?i. sanki, deme?e de dilim varm?yor ama, biraz acele edilmi? galiba. tövbe esta?furullah! lakin, o kimi cümleleri anlamay? imkans?z hale getiren imla hatalar? olmasa, veyahut aman baba olmad?k yerde aman dede diye an?lmasa, biz zavall?lar da basit imla hatalar?n? veya bir tak?m gariplikleri bulduk diye kendimizi avutmasak daha güzel olurdu kan?mca. zira efendimizin eli boldur, sadaka diye cebindeki tedavülden kalkm?? bozukluklar? kakt?raca??n? zannetmiyorum ?unca??zlara. art?k, bir sonraki bask?ya, in?allah ve ma?allah!

<http://www.eksisozluk.com/show.asp?id...>

Hakan Aslantürk says

elbette, ihsan oktay anar'?n herhangi bir kitab?, dizi senaryolar?ndan beter olmas?na ra?men rafta yerini alm?? binlerce kitaptan çok daha karakterli ve iyidir; ancak yedinci gün, bekledi?im etkiyi b?rakmad?. hem son kitab?ndan (suskunlar) bu yana aradan geçen zaman hem de puslu k?talar atlas?'n?n (belki de ilk göz a?r?m?z olmas? sebebiyle) muazzaml??? belli ki beklentilerimin fazlaca yükselmesine neden olmu?.

kitab?n sonlar?na do?ru; bir kaç sayfada ve özgün üslubuyla ele ald??? dünya tarihi, tekrar tekrar okunacak nitelikte, harika bir pasaj...

EGe says

Açık konuamak gerekirse herkesin kaldırabilecei bir kurgusu yok. Olumsuz yorumların bundan dolayı geldiğini düşünüyorum. Ben ise her okuduğum kitabında hayranlımı artarak ilerliyorum. 7.gün beni diğer okuyucuların yazdığı gibi bir hayal kırıklığına uğratmadı. Tam tersine "yazar ne kafalar yaşıyor" dedirtti ilerledikçe. Küçükken çok zorlanarak okuduğum eski kelimelerle süslü romanları hatırlıyorum; bir de Şhsan Oktay Anar'ın diline bakıyorum. Nasıl olur da bir dil hem bu kadar eski sözcükleri içerir aynı zamanda da akıcılmı kaybetmez?

Aklına bir anda çok kalın olmadı mı halde zor okunan Yüzyıllık Yalnızlık geldi, sonra ikisi arasındaki ortak nokta nedir diye düşünürken fark ettim: Büyülü gerçekçilik :)
